

Sygn. akt II K 796/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w Wydziale II Karnym w składzie :

Przewodniczący **SSR Marcin Kulikowski**

Protokolant Magdalena Kasperska

w obecności Prokuratora Wojciecha Braziewicza

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2018 r.

sprawy

P. P. (P.), syna G. i J. zd. S.,

ur. (...) w Z.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego z następujących prawomocnych wyroków :

I. **Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 19 maja 2014r, sygn. akt IIK 289/14**, mocą którego za przestępstwo z art. 178a§1 kk, popełnione w dniu 9 marca 2014r został skazany na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 40 godzin miesięcznie; na podst. art. 42§2 kk orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat. Skazany wykonał w całości karę ograniczenia wolności.

II. **Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 29 października 2014r, sygn. akt IIK 458/14**, mocą którego za przestępstwo z art. 158§1 kk, popełnione w dniu 4 kwietnia 2014r został skazany na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat; na podst. art. 71§1 kk wymierzono grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych po 10 zł; na podst. art. 73§2 kk oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego; na podst. art. 63§1 kk zaliczono na poczet grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach: 04.04.2014r, 05.04.2014r, 06.04.2014r i uznano grzywnę za wykonaną w zakresie 6 stawek dziennych. Postanowieniem tut. Sądu z dnia 08.02.2017r, sygn. akt II 1Ko 4008/16 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; uznano, że grzywna orzeczona na podst. art. 71§1 kk nie podlega wykonaniu, a kara pozbawienia wolności została wykonana w zakresie 19 dni; zaliczono na poczet kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach: 04.04.2014r, 05.04.2014r, 06.04.2014r i uznano, że kara pozbawienia wolności ulega skróceniu o 3 dni.

III. **Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 23 czerwca 2015r, sygn. akt IIK 65/15**, mocą którego za przestępstwo z art. 157§1 kk i art. 160§1 kk w zw. z art. 11§2 kk, popełnione w dniu 24 października 2014r został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat; na podst. art. 46§1 kk orzeczono na rzecz pokrzywdzonego kwotę 1600 zł tytułem zadośćuczynienia, na podst. art. 73§2 kk oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Postanowieniem tut. Sądu z dnia 03.02.2017r, sygn akt II 1 Ko 4505/16 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

-orzeka-

1. na mocy art. 85§1 i 2 kk, art. 86§1 kk łączy orzeczone wobec skazanego P. P. (P.): karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 29 października 2014r, sygn. akt IIK 458/14 i

karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 23 czerwca 2015r, sygn. akt IIK 65/15, opisanymi wyżej w pkt. II i III i w ich miejsce wymierza skazanemu jedną karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 63§1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r w zw. z art. 4§1 kk na poczet orzeczonej w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IIK 458/14 w dniach 04.04.2014r, 05.04.2014r , 06.04.2014r, uznając karę za wykonaną w zakresie 3 (trzech) dni ;

3. na mocy art. 71§2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r w zw. z art. 4§1 kk ustala, że orzeczona w pkt. 1 kara łączna pozbawienia wolności ulega skróceniu o okres 19 (dziewiętnaście) dni, odpowiadający ilości wykonanych stawek dziennych grzywny orzeczonej na podst. art. 71§1 kk w sprawie IIK 458/14;

4. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu;

5. na podst. art. 572 kpk umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

6. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów postępowania, związanych z wydaniem wyroku

łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 796/17

UZASADNIENIE

Wobec **P. P.** wydano następujące prawomocne wyroki:

I. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 19 maja 2014r, sygn. akt IIK 289/14, mocą którego za przestępstwo z art. 178a§1 kk, popełnione w dniu 9 marca 2014r został skazany na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 40 godzin miesięcznie; na podst. art. 42§2 kk orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat. Skazany wykonał w całości karę ograniczenia wolności.

II. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 29 października 2014r, sygn. akt IIK 458/14, mocą którego za przestępstwo z art. 158§1 kk, popełnione w dniu 4 kwietnia 2014r został skazany na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat; na podst. art. 71§1 kk wymierzono grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych po 10 zł; na podst. art. 73§2 kk oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego; na podst. art. 63§1 kk zaliczono na poczet grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach: 04.04.2014r, 05.04.2014r, 06.04.2014r i uznano grzywnę za wykonaną w zakresie 6 stawek dziennych. Postanowieniem tut. Sądu z dnia 08.02.2017r, sygn. akt II 1Ko 4008/16 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; uznano, że grzywna orzeczona na podst. art. 71§1 kk nie podlega wykonaniu, a kara pozbawienia wolności została wykonana w zakresie 19 dni; zaliczono na poczet kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach: 04.04.2014r, 05.04.2014r, 06.04.2014r i uznano, że kara pozbawienia wolności ulega skróceniu o 3 dni.

III. Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 23 czerwca 2015r, sygn. akt IIK 65/15, mocą którego za przestępstwo z art. 157§1 kk i art. 160§1 kk w zw. z art. 11§2 kk, popełnione w dniu 24 października 2014r został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat; na podst. art. 46§1 kk orzeczono na rzecz pokrzywdzonego kwotę 1600 zł tytułem zadośćuczynienia, na podst. art. 73§2 kk oddano w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Postanowieniem tut. Sądu z dnia 03.02.2017r, sygn. akt II 1 Ko 4505/16 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu nadanym ww. ustawą nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem jej wejścia w życie (tj. przed 1.07.2015r.), chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po tej dacie. W wypadku P. P. wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 23 czerwca 2015r., sygn. akt IIK 65/15 uprawomocnił się w dniu 15 lipca 2015r, dlatego należało zastosować w niniejszej sprawie przepisy o karze łącznej obowiązujące obecnie.

Zgodnie z treścią art. 85§1 kk sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, lub inne podlegające łączeniu. Przepis art. 85§2 kk stanowi natomiast, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i **podlegające wykonaniu**, z zastrzeżeniem art. 89 kk, w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w §1. Sąd orzeka również karę łączną, jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 kk popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w art. 91§1 kk lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo.

Z analizy dokumentacji zebranej w aktach sprawy wynika, że aktualnie wobec P. P. podlegają wykonaniu: kara 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 29.10.2014r, sygn. akt IIK 458/14 i kara 1 roku pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 23.06.2015r, sygn. akt IIK 65/15.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd mógł wymierzyć ją w granicach od najwyższej z kar – 1 roku pozbawienia wolności do sumy kar – 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd, na podst. art. 85§1 i2 kk, art. 86§1 kk połączył w/w kary pozbawienia wolności i wymierzył P. P. w ich miejsce karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Określając wymiar kary łącznej Sąd mógł zastosować zasadę pełnej absorpcji, kumulacji, jak również wymierzyć karę łączną stosując regułę asperacji. Nie był to jednak wybór dowolny. Jak wskazuje się w doktrynie, co znajduje również swoje odzwierciedlenie w jednolitym w tym zakresie orzecznictwie, Sąd wymierzając karę łączną w ramach wyroku łącznego jest wprawdzie związany granicami wynikającymi z art. 86 kk, ale może w ramach tych granic kształtować wymiar kary, biorąc pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do skazanego, w szczególności Sąd powinien wykorzystać i uwzględnić informacje związane z dotychczasowym przebiegiem wykonywania kary (tak A. Zoll, Komentarz do Kodeksu Karnego, Część Ogólna, tom I, Zakamycze 1998r.). Dodatkowo zastosowanie zasady kumulacji lub absorpcji, jako rozstrzygnięcie skrajne, może mieć miejsce tylko wyjątkowo (tak m.in. SN wyr. 2.12.1975r., OSNKW 76/2/33, podobnie SA Katowice wyr. 13.11.2003r., II Aka 339/03, też A. Marek, Kodeks Karny. Komentarz, art. 86).

Zdaniem Sądu nie sposób uznać, że w odniesieniu do skazanego P. P. zachodzą wyjątkowe okoliczności uzasadniające zastosowanie wobec niego zasady absorpcji.

Podejmując rozstrzygnięcie w przedmiocie wymiaru kary łącznej Sąd wziął pod uwagę, że skazany dopuścił się obydwu przestępstw w stosunkowo krótkich odstępach czasu, przy czym obydwie czyny godziły w tak istotne dobro prawne, jakim są życie i zdrowie. Społeczna szkodliwość popełnionych przez skazanego przestępstw była znaczna. Poważne wątpliwości budzi również postawa skazanego po wydaniu obydwu wyroków, a ściślej po zarządzeniu wykonania orzeczonych na ich podstawie kar pozbawienia wolności. Nie stawiał się on do odbycia w/w kar, wydano nakazy przymusowego doprowadzenia skazanego do jednostki penitencjarnej. Skazany jedynie w niewielkim zakresie wykonał nałożony na niego w sprawie IIK 65/15 obowiązek zapłaty zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego.

W tym stanie rzeczy wymierzona skazanemu kara łączna 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynów, których skazany się dopuścił oraz jego warunki i właściwości osobiste. Pozostaje w dolnych granicach wymiaru kary, który mógł zostać zastosowany przy orzekaniu kary łącznej.

Z uwagi na fakt, iż część jednostkowych wyroków zapadłych wobec P. P. uprawomocniło się przed dniem 1 lipca 2015r, w którym weszła w życie nowelizacja przepisów kodeksu karnego, w tym regulujących instytucję kary łącznej rozważenia wymagała kwestia, czy należało zastosować w niniejszej sprawie przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015r.

Zgodnie z brzmieniem art. 4§1 kk jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa stosuje się ustawę nową, natomiast należy stosować ustawę poprzednio obowiązującą, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

W myśl art. 85 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Odnosząc się do realiów niniejszej sprawy należy podkreślić, że w myśl poprzednio obowiązujących przepisów zachodziłyby formalne przesłanki do połączenia kar jednostkowych orzeczonych w sprawach IIK 289/14 (kara 6 miesięcy ograniczenia wolności) i IIK 458/14. (kara 8 miesięcy pozbawienia wolności). Stosując ustawę „starą” poza węzłem kary łącznej pozostałaby kara 1 roku pozbawienia wolności orzeczona w sprawie IIK 65/15.

Z w/w powodów, w ocenie Sądu brak podstaw do uznania, że przepisy obowiązujące poprzednio są w realiach niniejszej sprawy względniejsze dla skazanego.

Sąd pozostawił do odrębnego wykonania w zakresie pozostałych rozstrzygnięć wyroki orzeczone w sprawach podlegających łączeniu.

W myśl treści art. 63§1 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r, a zatem w czasie popełnienia czynu i który jest względniejszy od regulacji w tym zakresie obowiązującej obecnie) zaliczono na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IIK 458/14 w dniach 04.04.2014r, 05.04.2014r, 06.04.2014r uznając karę za wykonaną w zakresie 3 dni.

Na podst. art. 71§2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r, a zatem w czasie popełnienia czynu i który jest względniejszy od regulacji w tym zakresie obowiązującej obecnie) uznano, że kara pozbawienia wolności ulega skróceniu o okres odpowiadający ilości wykonanych stawek dziennych grzywny orzeczonej na podst. art. 71§1 kk w sprawie IIK 458/14, tj. o 19 dni.

Mając na uwadze trudną sytuację osobistą i majątkową P. P., Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy,

23.02.2018 r.